

Hvis du en vinterdag ser nogle svaner gå på markerne, så prøv om du kan se farven på næbbet. Er den gul, er der stor sandsynlighed for, at det er en sangsvane – og hører du en stor, gjaldende stemme, er sagen klar. Vores egen knopsvane har et rødt næb og er tavs.

De fleste sangsvaner lever i sommerhalvåret langt mod nord i Island, Lapland, Sibirien og andre øde steder. Om vinteren søger de mildere egne, og Danmark er et af de foretrukne lande.

Sådan har sangsvanens liv og levned altid været, men i de senere år har den bredt sig sydpå i Sverige og sandelig om ikke også nogle par nu yngler i Danmark. Forklaringen er sikkert, at svaner tidligere blev skudt og kom på middagsbordet. Faktisk var vores almindelige knopsvane ved at blive udryddet i Danmark, men så blev den fredet i 1925.

Fugle, som vi opfatter som hørende hjemme i arktiske eller meget øde egne, viser sig at kunne trives mange andre steder, blot de får fred. Et andet eksempel er kongeørnen, der nu yngler i Nordjylland.

Her i vores kommune finder man ofte sangsvanerne på marker omkring Rands Fjord, hvor de æder af vintersæden. Og sidst på eftermiddagen flyver de til overnatning på vandet eller isen. Her kan man se i hundredvis af sovende svaner, mens nogle enkelte holder vagt.

Så ser du en vinterdag svaner og hører gjaldende trompetstød, er der ingen tvivl: Du har fundet sangsvanerne.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen: **Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia**

Tekst og foto: Ole Klottrup